

Uredništvo in upravnitvo: Tist (3), ulica S. Francesco d'Assisi 20. Telefon 11-57. Dopisi naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglasi, reklamacije in denar pa upravnitvu. Rokopisi se ne vračajo. Neifranciskana pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk Tiokarne »Edino«. Poduredništvo v Gorici: ulica Giosuè Carducci št. 7, I. n. — Telef. št. 376.

Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Peria.

„Vypočítejte „Edinost““

DNEVNE VESTI

Ruska rešilna akcija

Vsi oni, katerih oči so bile v zadnjih tednih uprte proti severnemu tečaju — in to je skoro ves svet, so sprejeli s čustvom velikega občudovanja vesti o popolnem uspehu ruskega ledolomca «Krasina». V letu 1927 ur je bilo sedem dragocnejšega ujetništva, kar si jih moremo misliti, rešeno nepopisnega trpljenja in tudi gotove smrti. Uspeh te rešilne akcije je tem silnejši, ker se je bil polotil svetovne javnosti v zadnjih dneh precejšen pesimizem tudi glede izsledkov «Krasina». Rusi — piše včerajšnji «Corriere della Sera» — imajo vso pravico biti ponosni na svojo silajno ekspedicijo.

V posebno simpatični luči so predstavili svetu ti veseli dogodki ruskega letalca Čuhnovskega in njegovega tovariša. Sredi odločilnega poleta, s katerim so prinesli rešilno pomoč zapuščenim in obupanim ponesrečencem, zadene ne samo nesreča in, namesto da bi se vrnil na svojo ladjo, morajo pristati na mrzlo-pustem otoku. Od tam pozovejo poveljnika «Krasina», naj se ne ožira nanje, oni lahko počakajo, in naj torej poskrbi, da reši najprej skupino, ki so na ledovcu. Pač sijajen primer požrtvovalnega altruizma!

Kot grenka kaplja v opojnost nad uspehi človeške požrtvovalnosti je padla vest, da je med pobranimi ponesrečenci tudi en mrtev, namreč švedski profesor vremenoslovja Malmgren, ki je podlegel velikemu trpljenju in naporom, katere je morala prenesti skupina Mariano. Sečutje vsega sveta je osredotočeno okoli tega mrliča in posebno matere in sorodnikov, ki jim ne bo več dana, da ga bodo videli živega. Na «Krasinu», kamor je bilo spravljeno truplo, mu je pripravila posadka, mrtvaško kapelico.

Kljub dosedanjim uspehom pa čakajo rešilno akcijo še velike naloge, kajti negotoljubni ledeni kraji držijo sedaj v svojem ujetništvu še kakih dvajset oseb, katere vse potrebujejo pomoč in čakajo na rešitev. Tam je predvsem nesrečni Amundsen s petimi drugimi potniki francoskega letala «Latham 47», ki je zginito brez sledu, dalje onih šest potnikov zrakoplova «Altaj», ki niso bili v ladji, temveč jih je po padcu odnesel v zrakoplovu veter, patrula Sora, obstoječa iz treh oseb, in končno pet ruskih letalcev z zrakoplova Čuhnovskega.

Ali bi tudi vsem tem usoda mila kakor onim, ki so bili do sedaj rešeni? Na to vprašanje pričakuje svetovna javnost s trepetom odgovor, posebno pa glede slavne polarnega raziskovalca Amundsen. Kar se tiče Čuhnovskega in njegovih tovarišev, ne vzbujajo njihov položaj nikakih skrbi, ker so pristali na suhem, od koder bodo gotovo rešeni.

Pokojnina in odškodnina učiteljem, ki so bili odpušteni radi nezadostnega znanja italijanskega jezika

Iz Rima nam poročajo: «Gazzetta Ufficiale» je objavila kr. odlok-zakon z dne 14. junija 1928, ki vsebuje določbe o izplačevanju pokojnin učiteljem iz novih pokrajin, ki so bili odpušteni iz službe radi nezadostnega znanja italijanskega jezika. Med drugim je v njem navedeno, da se določbe člena 27. zakona z dne 13. junija 1927 izvajajo tudi napram učiteljem iz novih pokrajin, ki so bili ali bodo odpušteni radi nezadostnega znanja italijanskega jezika, tudi če niso dopolnili predpisane službene dobe, ki jim daje pravico do pokojnine ali odškodnine na podlagi obstoječih odredb. Člen 27. navedenega zakona so bo izvajal v slučajih, v katerih bi bile njegove določbe ugodnejše od določb, ki jih vsebuje zakon z dne 13. avgusta 1926. Pri likvidaciji pokojnin ali odškodnin v smislu gori navedenega člena bodo tvorile podlagi določbe člena 20. kr. odloka-zakona z dne 13. avgusta 1926. Pokojnina se bodo izplačevale od dneva, ko je učitelj prenehal s službovanjem.

P O D L I S T E K

V. J. KRIZANOVSKA:

Pajčevina

Roman v štirih delih
Iz rusčine prevedel I. V.

«A! — On je torej ubijalec! Kako da ni takrat nihče zapazil tega pogleda, ki je bil enak priznanju... Toda stric bi mogel poznati resnico ali pa vsaj pogoditi pravi vzrok baronove neozdravljive bolezni, njegovih noči brez spanja, njegove neprestane potitosti in vsega njegovega čudnega vedenja? On pa je molčal... Kako more on molčati? Oh, kako ju je sovražila in prezirala. Niti en dan ne ostane več pod to prekleto zvezdo, toda ne bo molčala, ampak maščevala bo svojega očeta brez usmiljenja.»

Po tem strašnem živčnem pretresu je Milico minil glavobol. Čutila se je nenavadno sveža in njena maščevalnost je iskala odduška. Pobrala je obtežljivo pismo, ki ji je padlo iz rok, ter stekla v sprejemnico. Toda tam ni bilo nobenega: gene-

PROMOCIJE

Na tukajšnji trgovinski univerzi je bil v sredo 11. t. m. promoviran za doktorja trgovinskih ved gosp. Leon Pretner.

Na isti univerzi je bil promoviran za doktorja trgovinskih ved v Cetrtak 12. t. m. g. Milko Daneu od Sv. Ivana pri Trstu.

Mladima doktorjema naše čestitke!

ZDružitev občin

Iz Rima nam poročajo: Včerajšnja številka uradnega lista «Gazzetta Ufficiale» vsebuje kr. odlok, na podlagi katerega se občine Dol, Otlica, Lokavec, Sturje, Planina, Fužine in Ustje priključijo ajdovski občini.

SEZNAM OBČINSKIH CEST

Tržaški potošat naznanja, da je v občinskem tehničnem uradu v ul. Gabriele D'Annunzio št. 5, I. nadstropje, soba št. 15 izločen seznam cest, ki se imajo uvrstiti med občinske ceste. Seznam bo izločen do 11. avgusta.

Vsi prizadevi se pozivajo, da si seznam ogledajo ter eventualno vložijo do 11. avgusta svoje prigovore proti v seznamu vsebovani klasifikaciji cest.

POVODOM ODHODA G. SKORKOVSKEGA

«Kot smo javili na kratko že včeraj, je bil dosedanjí ravnatelj tukajšnje podružnice Živnostenske banke gospod Franjo Skorkovski imenovan za ravnatelja podružnice iste gabele v Brnu.

Kakor je tukajšnje gospodarje vest o njegovem odhodu neprijetno dirnila, tako jemljejo z zadovoljenjem na znanje, da mu je bilo v priznanje njegovih zaslug poverjeno vodstvo ene prvih podružnic tega največjega denarnega zavoda Čehoslovaške republike.

Med uradništvom je bil radi svoje pravičnosti in dobrohotnosti splošno priljubljen. V trgovskem svetu uvaževan kot odlični strokovnjak in v zasebnih krogih čistan si je kot prijeten družabnik znal pridobiti nebroj prijateljev, ki bodo težko pogrešali njegovo družbo.

Gospodu ravnatelju Skorkovskemu želimo iz srca najvišjih uspehov na njegovem novem odgovornem mestu.

TUJSKI PROMET

Najznačilnejše države s tujskim prometom so Švica, Italija in Avstrija. O tujskem prometu je izšla posebna brošura, ki jo je spisal dr. Gebert. Švica dobiva iz tujkega prometa nič manj kot 200 milijonov frankov na leto, s katerimi krije približno štirideset odstotkov svojih trgovskih bilancnih dolgov. Vso to, ki jo izdajo tujci v Italijo, je mnogo večja. Po približni cenitvi znaša približno 2 do 3 milijarde lir na leto. Zanimiva je ugotovitev, da uporablja 12 odstotkov v Italijo potujočih tujcev prvi razred železnice. 34 odstotkov se vozi v drugem in 54 odstotkov v tretjem razredu. V Nemški Avstriji so izdali inozemci l. 1926. približno 120 milijonov šilingov (tri sto dvajset milijonov lir) za oskrbo in prehranitev in za 40 milijonov šilingov so nakupili blaga.

ITALIJANSKE OCENE STANKOVICEVEGA ROMANA «NEŽISTA KRV»

O oceni, ki jo je prinesel «Il resto del Carlino» smo že poročali. Danes hočemo opozoriti naše čitatelje na kritiko, ki jo je spisal znaní tržaški književnik Silvio Benico in jo objavil v «Il Piccolo della Sera» 11. julija t. l.

«Prav za res. Velik roman je ta, ki ga je U. Urbani iz srbsčine prevedel za knjigarno Treves. Zanimljivo je, da se v začetku vas zavzame /sijajna orientalska barvitost. Barvitost, ki opoji slehernega stvarca, ki vas ne zapusti do konca: našo občudovanje te silovite barvitosti bo vselej prekašalo vsakršno hvalo, ki bi jo hoteli izreči Stankoviću, kot pripovedniku, opazovalcu oseb in stvarniku življenja.» Benico pravi, da je barvitost po navadi le prekipavanje izrazov in pretiravanje v rabi prirednikov, a pri Stankoviću tega

ni. «Njegova barvitost je stvarna in vsebinska, ki ovija in prodira v življenje. Njena prisotnost je dosledna tako v dušah kakor v stvarih, da je celó soglasje med dušo in stvarjo, ki se obliki v romanu mlti ob njegovem koncu.» Nadalje pravi Benico: «Stanković je predvsem pisatelj svojega naroda, to se pravi orientalski pisatelj. Tudi če ni oblika, ki si jo je izbral rapsodija, pravljica ali poetična pripovedka, marveč roman v najširšem in najmodernejšem pomenu besede, ostaja pri tem še vedno pisatelj stare Srbije, ki je veliko bližji vzhodu, kakor pa drugi slovanski pisatelji, ki so živeli na meji zapadnega sveta.» Benico zaključuje svojo laskavo oceno z besedami: «U. Urbaniju moramo biti hvaležni, da nam je prevedel tako lepo delo.»

Iz tržaškega življenja

Dva morská volka v pristanišču

Ko je parnik «Tergeste» včeraj jutraj okoli 9. ure plul iz Trsta proti kopališču St. Nicolò pri Koprju, je kapitan zapazil kakih 400 metrov od novega valoloma dva velika morská volka, ki sta plavala proti pristanišču. Čim se je parnik uro pozneje vrnil v pristanišče, je kapitan takoj obvestil o stvari pristaniško poveljništvo, ki je ukrenulo potrebne korake, da se prepreči neugode v kopališčih.

Zmešalo se mu je

Včeraj jutraj je neki finančni stražnik, ki je vršil svojo službo na pomolu Bersaglieri, zapazil na koncu pomola popolnoma nagega moškega, ki je lepo sedel na bregu in se solčil, kakor bi bil v kakem udobnem kopališču in ne na pomolu v neposredni bližini mesta. Stražnik je sprva mislil, da se namerava neznanec okopati, toda ko ga je nekaj časa opazoval, je po njegovem čudnem vedenju prišel do zaključka, da mož ne more biti prav pri čisti pameti. Zato je obvestil o stvari rešilno postajo, odkoder je prihitel na lice mesta zdravnik, ki je takoj spoznal, da se stražnik ni motil; možaku, v katerem so pozneje spoznali 49-letnega težaka Edvarda Primuchitza, stanujočega v ljudskem prenočišču v ulici G. Gozzi št. 5, se je res omračil um. Nesrečni je bil prepeljan v opazovalnico.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Truplo mladenke, najdeno v bližini Lige pri Kanalu, identificirano

V včerajšnji «Eдиност» smo poročali o že razpadajočem truplu neke mladenke, ki so ga našli kosci med Colenco in Ligo v bližini Kanala. O tem so bile obveščene pristojne oblasti, ki so začele takoj z preiskovanjem, da bi identificirale nesrečno mladenko. In res se je to kmalu zgodilo. Javili se je namreč neki Jožef Makuc iz Gorice, stanujoč v ulici Za gradom št. 29, ki je trdil, da manjka njegova sestra Marija, stara 27 let, že od 19. aprila t. l. in da gre mogoče za njeno truplo. In ko se je Jožef Makuc resnično podal na mesto, kjer so neznanke našli, je spoznal v njej svojo sestro, ki je izginila še pred Veliko nočjo. Včeraj so reševci pokopali.

Pokojnica je bila dalj časa uslužbena v neki slaščičarni v Gorici. Pred časom se je seznanila z nekim tujcem, med njima se je spletla lepa ljubezenska idila. Dekle, ki se je zasanjalo v svojo ljubezen, pa je postalo po odhodu svojega ljubimca, ki je bil nekam drugam premeščen, kmalu razočarano zlasti, ker se s strani njenega ljubimca izginila vroča ljubezen, ki se je sprva vnela med njima, in je ta slednji dobil drug predmet svoje ljubezni. Od takrat je Makuc postala zelo čudna. Njene prijateljice pravijo, da je večkrat govorila, da bo šla v Sočo. Polagoma so začeli nekateri domnevati, da bo njo ni vse v redu. In tako je nekega dne nenadoma izginila z doma. Nekateri ljudje iz kraja v bližini, kjer so nesrečno žensko našli, trdijo, da so neznanke koncem aprila videli hoditi okrog cerkve Marija Cel in okrog tamkajšnjega pokopališča.

Toda tudi misel, da bi se zgodil kak zločin, se ne opušča, ker pri pokojnici niso našli nobene vrednosti.

Oblasti se še vedno zanimajo za ta zanimiv slučaj in skušajo odkriti tragično skrivnost tega tako rano ugaslega življenja.

Požar na Kraškem hribu

Vročina in velika suša zadnjih dni, ki grozi dan za dnem, da uniči vse letošnji pridelek zlasti po Vipavski dolini, je tudi zelo osušila travo po vipavskem gričevju. In to bo najbrže glavni vzrok številnih požarov, ki se pojavljajo na različnih krajih golega ali pa z borovimi nasadi poraslega gričevja, ki obkroža Vipavsko dolino. Poročali smo pred kratkim že o več takih požarih kot v borovni nad Vipavo, na hribu Sv. Mihaela itd. V četrtek zvečer je bilo opaziti večji požar na gričevju ob severni vipavski dolini. Tem večji pa je bil požar v četrtek popoldne na pobčju Kraškega hriba proti Gaberjem. Razširil se je skoro do prvih hiš Japniš in se raztegnil prav do tamkajšnje ceste tj. tja proti Opatjem selu in Matjevi rebrl. Gorelo je še dolgo v noč. Ker je ogenj zavzel večje razsežnosti, so domačini in pozneje tudi vojak prihiteli gasiti. Polagoma se jim je posrečilo nekoliko ukrotiti to ognjeno nevarnost. Požar je napravil tamkajšnjim posestnikom veliko škodo. Predvsem je uničil veliko borovih nasadov. Zgorelo pa je tudi veliko sene, ki ga kmetje po končani kosnji spravljajo v večje kope, da ga pozneje, ko imajo več časa, zvožijo na svoje domove. Videti je bilo sredi tega požara kar cele kresove, ki so nastali ravno na ta način, ker so se vneli in v velikim plamenom goreli nakopičeni kupi suhega sene.

Kako je nastal ogenj — je težko uganiti: Ljudje domnevajo na različne načine. Najverjetnejše je, da je nastal iz te ali one neprevidnosti.

Vnovič opozarjamo ljudi, naj bodo previdni v današnjih časih in suhih dneh. Majhen cigaretni ogorak, ki pade med suho travo, lahko povzroči velikansko škodo. Predvsem pa naj pazijo na to, da požar zadušijo takrat, ko to še lahko store, namreč predno se je razširil. Navadno pa se pri takih požarih nihče ne zgane do tedaj, dokler ni nevarnost v resnici velika.

Mlatilnica bi kmalu zgorela

V četrtek se je vnela mlatilnica Petra Uršiča, ki mlati žito v bližini Mirna. K sreči so ogenj kmalu zadušili, tako da ni bilo večje škode. Uršič je oškodovan morda le za 1500 lir. Pri mlatnji je potreba še posebno paziti na to, da se po kakšni neprevidnosti ne povzroči požar. Kajti suha in naravnost prepečena kitna slama se kaj kmalu vname.

Prednost goriških kolesarskih tatrov

Včeraj zvečer, ko je naš goriški urednik kot navadno okrog osme ure zvečer nesel s kolesom, ki je last naše uprave, pošiljko zadnjih poročil za naš list na pošto, je mignogrede stopil v razprodajalnico časopisov «Pri Marcus» v ulici Seminariu in pustil kolo za hip pred vrati razprodajalnice. Ko se je nekaj sekund nato vrnil iz razprodajalnice, da bi nadaljeval s kolesom svojo pot, se ni malo začudil, ko je videl, kako je pristopil k njegovemu kolesu čisto hladnokrvno neki mladenič srednje velikosti in še dovolj dostojno oblečen in s brezbrizno gesto, ki bi morala vsakega pasanta prepričati o njegovi poštenosti, hotel prijeti za kolo, kot bi bilo njegovo. Energična beseda našega urednika mu je prekrizala njegove zločinske račune. Iz tega je razvidno, kako fino so izogani kolesarski tatovi v Gorici, ki žanjejo, kot je lahko spoznati iz tatinske kronike — mnogo uspehov.

Avto ob motocikel

Ob stiku ulice Alfieri in tržaške ulice bi se v četrtek zgodila kmalu težka nesreča. Iz ulice Alfieri prihajajoči motocikel, ki ga je vodil g. Fabjan Hvalič, stanujoč ravno v isti ulici, je ravno ob stiku omenjenih ulic zadel ob avto goriškega zdravnika dr. Mompurga, ki je prihajal iz ulice Trieste. Ko je Hvalič namreč zapazil prihajajoči avto, je zavozil na cesto, ki vodi

proti Mirnu, hoteč se umakniti avtomobilu g. Mompurga. Toda nesreči na ljubo je tudi avto zavozil proti mirninski strani in tako povzročil karambol. Hvalič, ki je odletel z motornega kolesa, si je zlomil desno roko v zapestju, vrh telesa je zadobil več ran po ostalih delih telesa, posebno na glavi. Istotako je zadobil več hudih poškodb njegovo motorno kolo. Tudi avto zdravnika Mompurga je bil nekoliko poškodovan, vendar pa je lahko odpeljal ranjenega motociklista na njegov dom, kjer se sedaj zdravi.

Rojeni, mrtvi in poročeni v Gorici

Od dne 1. do 7. t. m. se je v Gorici rodilo 6 otrok moškega in 5 ženskega spola. Umrlo je 5 žensk in 7 moških. Med temi tudi Lucija Zela Hvalič 1 mesec — Ivana Furlan 64 let — Humbert Medoet 1 leto — Jožef Vidmar 72 let — Lucija Simšič 4 mes. — Valentin Markošič 62 — Andrej Okroglič 49 — Alojzija Mislej 46.

Poroke so izvršile 4. Med temi sta se poročila Virgil Jur in Pavla Nudorfer ter prof. Artur Pelis z Almo Zottig.

S stopnic je padla

Katerina Siligoj, stara 59 let, iz Gorice, stanujoča v ulici Sv. Antona št. 8, je tako nesrečno padla po stopnicah, da se je močno potolčila po ušnicah, nosu in na levem očesu. Zeleni križ jo je moral s avtomobilom prepeljati v goriško bolnišnico.

Ranila ga je patrona

Na pobčju Sabotina v bližini Sent. Mavra je včeraj tolkel na tamkajšnji poti osemnajstletni Albert Inocente kamenje. Pri tem pa je udaril po skriti patroni, ki se je razpočila in ga močno ranila v levem nogu. Zeleni križ ga je prepeljal v bolnišnico.

OBŠODBE NA GORIŠKI PRETURI

Dočim goriško kazensko sodišče ta teden počiva, se je te dni vršilo več sodniških razprav na tukajšnji preturi. Ena izmed takih je bila ona proti Mariji Boltar, stari 18 let iz Kanala, o kateri smo že zadnjič pisali v našem listu, kako je nameravala ukrasti v ulici Alvarez neko žensko kolo, last D. Breganta — pa je imela smolo, ker jo je zalotil pri kraji tudi marešalo Bressan in jo odpeljal v zapor. Pretor je navdušeno kolesarko obsodil radi tega na 15 dni zapora.

Ker je zarubljeno tele prodal

Franc Spacapan iz Vogerskega je bil od goriškega pretorja kaznovan na tri mesece in 15 dni zapora in na 350 lir kazni radi tega, ker je prodal zarubljeno tele.

ŽABUJE PRI TOLMINU

Smrtna kosa
Zadnjič smo poročali, kako se je dne 9. t. m. pri grabljenju sene v neki rebrl ponesrečila 24-letna Terezija Sovdat. Spodrsnilo se ji je in zavalila se je po strmi rebrl več metrov navzdol v dolinico ter se pri tem močno poškodovala. Kljub hitri pomoči zdravnika pa je mla denka dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne podlegla ranam, ki jih je pri padcu dobila. Včeraj dne 12. t. m. ob 8. uri dopoldne smo jo pokopali. Pogreba se je udeležilo veliko ljudi, posebno tovariške pokojne, komaj 24-letno mladenke. Užalosteni družini izrekamo našo sožalje!

SELO NA VIPAVSKEM

Dve smrtni kosi in povratek našega rejaka

Gospod urednik, oprostite, da vam nekoliko kasno sporočamo o smrti dveh naših domačinov. Pa je že tako, kadar nimamo v vasi stalnega dopisnika, se eden na drugega zanašamo, da bo kdo sporočil listu žalostno ali veselo novico. Ker pa že dolgo ni bilo nobene vesti v «Eдиност» o naši vasi, sem se spravljal nad dopis jaz. Dne 2. t. m. je umrl v naši vasi komaj 43 letni Alojz Bavčar. Pobralla ga je v najlepši moški dobi zavratna jetika, ki je letos v naši vasi zahtevala sedaj že četrto mlado žrtve. Umrlo se radi jetike letošnje zimo in spomlad tri mladenke. Ena štirinajstletna, druga osemnajstletna in tretja štirinajstletna. Naša vas je — kot se čuje od raznih stvari — najbolj okužena z jetiko v cel Vipav-

ski dolini. Zato bi bilo treba malo bolj paziti na zdravlje, zlasti pri mlajših, med katerimi znamo še nekaj bolnih na tej nevarni bolezni. Pa povrnimo se k pokojnemu Bavčarju. Bil je vnet družbenik in priden delavec na prostevnem polju. Med vojno je bil štiri leta v ruskem jstništvu, kjer si je morda tudi nakopal zavratno bolezen. V zakonskem življenju ga ni spremljala sreča, kajti dve ženi sta mu umrli za jetiko, vsaka pa mu je zapustila po dvoje otrok. Pred enim letom se je v tretji poročil in ta žena mu je poročila še enega otroka. Sedaj pa je sam legel in zapustil mlado ženo in pet nedorastlih otrok. Dne 4. t. m. smo ga pokopali. Pogreb je bil lep. Veliko domačinov je pokojnika izkazalo zadnjo čast. Tudi bivši družbeniki, katerim je bil vodja, so mu izkazali svoje priznanje in hvaležnost. Zapeli so mu pri pokopu več pesmi žalostink. Naj počiva v miru!

Nekaj dni prej pa smo pokopali 75-letno Marijo Mermolja, mater učitelja Mermolja iz Dobravelj ter dobroznane g. Josipa Mermolja, predsednika in vodjo tukajšnje posojilnice. Pokojnica je bila dobra mati, zdrava vipavska korenina — zdrava vipavska mati. Bila je povod in od vseh spoštovana. Bolehala je radi svoje starosti že več časa. Tudi njen pogreb je pokazal, kako so jo v vasi čislali in ljubili.

Ni dolgo od tega, kar se je vrnil v našo vas iz Južne Amerike g. Ciril Jekše, bivši ustanovitelj bivšega tukajšnjega tamburaškega zbora in voditelj pevskega zbora. Povrnil se je po daljši odsotnosti iz tujine v domovino, ki ga je gotovo s svojim hrepenenjem — prav po cankarsko poklicala nazaj. Veseli smo, da smo ga dobili nazaj, kajti bil je v naši vasi nekaj časa član in enako ga čislamo sedaj, ko se je povrnil gotovo bolj petičen kot je odhajal. Pa ne samo doma, tudi v tujini med slovenskimi izseljenci je g. Ciril Jekše vneto deloval na prostevnem polju. V Argentini je ustanovil slovensko društvo «Ljudski oder» in tamburaški zbor. Tukaj mu bo morda nekoliko dolg čas, vendar pa bo našel še vedno pri nas prijateljska srca in gorke besede Bog ga poživi zopet med nami!

KRASNO PRI KOJSKEM

Požar
Veliko škode bi kmalu povzročil pretekli četrtek požar, ki je nastal v hlevu znanega veleposelnika, bivšega župana in tudi komisarja g. Franca Obljuka. Ogenj pa so k sreči kmalu zapazili domačini, ki so ga po velikem trudu pogasili in tako rešili še poleg hleva se nahajajočo hišo in poslopje, kjer hranijo Obljube v svoji kleti tudi veliko množico vina, svoj lastni pridelek. Škoda, ki jo je požar povzročil, je znatna.

Darovi

Povodom petindvajsetletnice poroke Alojzije in Hinka Schmidta daruje družina Zeleznik L. 10. — za šolsko društvo. Iskrena hvala.

MALI OGLASI

ULICA Ciamicián 6 Picciola & Benedetti prodaja se radi razrušenja hiše 20 lesenih vrat in 8 oken. 750

BABICA diplomirana, sprejema noseče. Hladis, Madonnina 10, II. 749

ZLATARNA Albiar Povh
Trst, Via Mazzini 45
Kupuje krone po 146
Popravila in prodaja zlatenar.

Avtomobilska proga

Trst-Lokev-Divača-Senožeče
PODJETJE BRUNELLI

Odhodi s trga Oberdan.
Vozni red od 15. junija do 30. septembra.
Delavnik:
Odhodi iz Trsta: 12. in 17.30.
Dohodi v Senožeče: 13.30 in 19.
Odhodi iz Senožeče: 7. jutraj in 18.30 zv.
Nedelja:
Odhodi iz Trsta: 7.30, 14.30 in 16.
Dohodi v Senožeče: 9. 16. in 17.30.
Odhodi iz Senožeče: 7. 18.30 in 18.35.
Listki za tja in nazaj: Trst-Divača in nazaj L. 13.—, Trst-Senožeče in nazaj L. 16.—

Avtomobilska proga

Gliozza-Villa Revoltella-Caciatore
Vsako nedeljo in priponan praznik od 15.30 do 20.30 neprenehoma.
Navadna vožnja L.3.— s povratkom L.5.—.

ral in žena sta igrala na karte z blišnim gospodarjem in baronovi sobi.

Njen šumni prihod, mrtva bleboda in mrzlično bleščanje se oči so takoj vzbudile pozornost Matilde Ferdinandovne.

— Kaj ti je?... Kaj se je zgodilo? — je nemirno vprašala.

Prenehali so igrati in vse oči so se vprle v Milico, ki je obstala, da pride do sape.

— Zgodilo se je to, da sem končno tudi jaz zvedela resnico o umoru svojega očeta in da imam dokaze zločina v rokah, — je rekla in glas se ji je tresel od zatajevanje razburjenosti.

Ko je videla, da se je baron zdrzil, prebledel in vstal, je pokazala nanj:

— Tam je morilec, glejte ga! Krivda mu je napisana na čelu...

— Kaj govoriš, Milica!

— Prišla je ob pamet...

— Take obdolžitve se morajo dokazati, — so istočasno izjavili general, njegova žena in baronesa.

Milica se je zvonko in zaničljivo zasmejala.

— Ali hočete dokazov? Dal mi jih je sam rajnki oče. Iz svojega prezgodnjega groba mi je pokazal morilca in pojasnil, kaj je bil povod zlo-

činu. Kaj pa ti, ded, saj ti si že tedaj vedel, da je oče razkril vašo sleparsko zastavitev Vsesvjatskega zariadki nakupa te Dembovke, kjer je tvoj dobiti pastorek napravil zalogo orožja za Pruse, če bi ti kedaj navallili na nas. In ko je izdajalec videl, da so mu sneli krinko z obraza in da nima drugega izhoda, ker ni imel denarja in se je bal posledic svojega izdajstva, je sklenil končati tega zanj neprijetnega človeka, ki je imel v svojih rokah njegovo čast in blagostanje. Ah, kako ostudno in podlo je vse to! In ti si molčal? Ostal si še dalje prijatelj morilca svojega edinega sina ter mu pomagal dalje krasti? Kako moreš tu mirno živeti, v tem prekletem gnezdu, kjer bi morala tvoja sleherna žilica trepetati od groze?

— Molči, brezumnika! Ali hočeš umoriti deda in nesrečnega bolnika s svojimi glupimi, neosnovanimi obdolžitvami, — jo je prekinila Matilda Ferdinandovna.

— Sodnija naj odloči, če so moje obdolžitve resnične ali lažne, — je odgovorila Milica. — Jaz ne bom molčala in maščujem se...

Ustavila se je. Baron, ki je pred tem padel v naslanjaj kakor ubit in molčal, je nenadoma skočil pokoncu in njegovo posinelo lice je začelo trepetati v tako strašnih krčih, da se je Milica ne-

hote umaknila. Z blodečim, brezizraznim pogledom se je okrenil k nagačenemu medvedu, ki je stal v ozadju sobe na posebn